

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ

ΠΩΣ ΛΕΓΕΤΑΙ Η ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ?

1.ΚΑΘΑΡΑ ?2.ΜΕΓΑΛΗ 3.ΒΟΥΒΗ ?

ΠΩΣ ΛΕΓΟΤΑΝ Ο ΡΩΜΑΙΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΠΟΥ ΣΤΑΥΡΩΣΕ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ?

1.ΤΙΒΕΡΙΟΣ? 2.ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΣ? 3.ΠΟΝΤΙΟΣ ΠΙΛΑΤΟΣ?

ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ ΠΟΣΟΙ ΛΗΣΤΕΣ ΣΥΣΤΑΥΡΩΘΗΚΑΝ?

1.ΠΕΝΤΕ?2.ΔΥΟ? 3.ΚΑΝΕΝΑΣ?

ΠΟΙΟΣ ΜΑΘΗΤΗΣ ΣΤΑΘΗΚΕ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟ ;

1.Ο ΙΩΑΝΝΗΣ?2.Ο ΠΕΤΡΟΣ3.Ο ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ?

ΠΩΣ ΛΕΓΕΤΑΙ ΤΟ ΣΗΜΕΙΟ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΩΣΕΩΣ;

1.ΠΡΑΙΤΩΡΙΟ;2.ΓΟΛΓΟΘΑΣ;3.ΓΕΘΣΗΜΑΝΗ;

ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕ ΤΙΣ ΛΕΞΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ ΠΟΥ ΛΕΙΠΟΥΝ

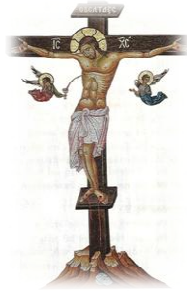
Τονπροσκυνοῦμεν Δέσποτα και την..... Σου
.....υμνούμεν και

Φρόντισε να εκκλησιαάζεσαι ολόκληρη την Μεγάλη Εβδομάδα!

Καλή Ανάσταση.

Η Συνάντησή μας μετά το Πάσχα θα γίνει
το Σάββατο 7 Μαΐου 2011 και ώρα 6.00 π.μ.

ΜΗΝΙΑΙΑ ΝΕΑΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΗΒΩΝ

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

www.inagiounikolaoutouneou.gr

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟ (Α') • ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2011 • ΑΡΙΘΜ.ΤΕΥΧΟΥΣ 7

ΤΑ ΠΑΘΗ ΤΑ ΣΕΠΤΑ

Μέσα από την διήγηση των Ευαγγελίων

Ο Χριστός βρισκόταν μπροστά στους αρχιερείς, τον Άννα και τον Καϊάφα, αλλά και σε όλο το Συνέδριο των Γραμματέων και των Φαρισαίων, πού ήταν τό ανώτατο δικαστήριο των Ιουδαίων. Αφού τον ανέκριναν, τον καταδίκασαν σε θάνατο χωρίς κανένα λόγο. Για νά έκτελέσουν όμως τήν θανατική καταδίκη χρειαζόταν νά επικυρώσει τήν απόφαση ό Ρωμαῖος ἡγεμόνας, ό Πόντιος Πιλάτος. Τό πρωί τῆς Παρασκευῆς λοιπόν ὁδήγησαν τόν Κύριο δεμένο μπροστά στόν Πιλάτο. Ό

Πιλάτος μέ τήν ανάκριση πού ἔκανε πείσθηκε ὅτι ό Ἰησοῦς ἦταν ἀθῶος. Τό

εἶπε αὐτό καθαρά καί στούς Ἰουδαίους: «Καμιά κατηγορία δέν βρίσκω σ' αὐτόν τόν ἄνθρωπο».

Ἐν τούτοις, γιά νά μή δυσαρεστήσει τά πλήθη, ἔδωσε τήν ἄδεια νά τόν σταυρώσουν. Μόλις πῆραν τήν ἄδεια, ἀλάλαζαν ἀπό τήν χαρά τους. Φόρτωσαν στούς

ῶμους τοῦ Ἰησοῦ ἓνα μεγάλο ξύλινο σταυρό, ἐπάνω στόν ὁποῖο θά τόν κάρφωσαν, καί τόν ἀνάγκασαν νά προχωρήσει. Ὁ Κύριος ὅμως ἐξαντλημένος ἀπό τήν ἀϋπνία τῆς περασμένης νύχτας, ἀπό τά ραπίσματα τῶν δούλων, ἀπό τίς πληγές τῶν ραβδισμῶν, τοῦ ἀκάνθινου στεφάνου καί τοῦ φραγγελώματος βάδιζε μέ πολλή δυσκολία. Καί σέ κάποια στιγμή λύγισε καί ἔπεσε κάτω. Στόν δρόμο βρέθηκε κάποιος γεωργός ἀπό τήν Κυρήνη, ὁ Σίμων ὁ Κυρηναῖος.

Αὐτόν λοιπόν τόν ἀγγάρεψαν νά σηκώσει τόν σταυρό τοῦ Χριστοῦ καί νά τόν μεταφέρει μέχρι τόν Γολγοθά. Μαζί μέ τούς στρατιῶτες καί ἄρχοντες τῶν Ἰουδαίων ἀκολουθοῦσε πολὺς κόσμος καί πολλές γυναῖκες, πού θρηνοῦσαν τόν Χριστό χτυπώντας τά στήθη τους. Ἐπίσης ἀκολουθοῦσαν καί δύο φοβεροί ληστές, φορτωμένοι κι αὐτοί τόν σταυρό τους. Σέ κάθε σταυρό ὑπῆρχε καί μία πινακίδα, πού ἔγραφε τό ἔγκλημά του. Ἡ πινακίδα τοῦ Χριστοῦ ἔγραφε σέ τρεῖς γλώσσες (ἑλληνική, ἑβραϊκή καί ρωμαϊκή) τά ἑξῆς: «Ἰησοῦς Ναζωραῖος, βασιλεὺς Ἰουδαίων».

Ὅταν ἔφθασαν στόν Γολγοθά ἄφησαν κάτω τόν σταυρό, ἔγδυσαν τόν Ἰησοῦ, τόν κάρφωσαν μέ σιδερένια καρφιά καί τόν ὕψωσαν. Κοντά του κάρφωσαν καί τούς δύο ληστές, ἓναν στά δεξιά κι ἓναν στά ἀριστερά του. Οἱ πόνοι ἦταν ἀφόρητοι. Ὁ κύριος ὅμως τούς ὑπέμεινε, ἐνῶ τά ἅγια χεῖλη του ψιθύρισαν πρὸς τόν Οὐράνιο Πατέρα του νά συγχωρέσει τούς σταυρωτές

του: «Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς. Οὐ γάρ οἶδασι τί ποιοῦσι...».

Οἱ ἄρχοντες τῶν Ἰουδαίων ἐβλεπαν ὑψωμένο τό θῦμα τους καί τό περιέπαιζαν: «Ἄν εἶσαι βασιλιάς τῶν Ἰουδαίων, σῶσε τόν ἑαυτό σου...». Κι οἱ ἀρχιερεῖς ἔλεγαν μέ σατανικό χαμόγελο: «Ἄλλους ἔσωσε, τόν ἑαυτό του δέν μπορεῖ νά σώσει...». Ἐνῶ οἱ περαστικοί κουνοῦσαν εἰρωνικά τό κεφάλι τους καί τόν ἔβριζαν, λέγοντας: «Ἐσύ πού θά γκρεμίσεις τό Ναό καί σέ τρεῖς μέρες θά τόν ξαναχτίσεις, σῶσε τόν ἑαυτό σου, ἂν εἶσαι Υἱός τοῦ Θεοῦ, καί κατέβα ἀπό τό σταυρό...». Ὁ ἓνας ληστής τόν βλαστημοῦσε: «Ἄν εἶσαι Θεός σῶσε τόν ἑαυτό σου, σῶσε κι ἐμᾶς», ἐνῶ ὁ ἄλλος ἔλεγε: «Δέν φοβᾶσαι τόν Θεό; Ἐμεῖς δίκαια τιμωρούμαστε...». Ἐπειτα ἔστρεψε τό βλέμμα του πρὸς τόν Ἰησοῦ καί τόν παρακάλεσε: «Κύριε, θυμίσου με, ὅταν ἔλθεις στή βασιλεία σου». Κι ὁ Κύριος τόν βεβαίωσε: «Ἀλήθεια σοῦ λέω, σήμερα θά εἶσαι μαζί μου στόν Παράδεισο».

Ἡ ΚΑΛΑΜΙΑ

- Γιατί, παραπονιάρικα καλαμιά, σύσσωμη παραδέρνεσαι στό ἀγέρι καί βόγγεις μοναχή στήν ἐρημιά, σάν νά σέ ξεριζώνη κάποιο χέρι;

Στήν ἀκροποταμιά, πές μου, γιατί, ξυλιάζει κούφιο κάθε σου καλάμι, καί σκύβει ὀρμητικά σάν νά ζητηνά πέση νά πνιγῆ μέσ στό ποτάμι;

Γιατί, ἡ φλογέρα, ἀπό δικό σου ἀρμό κι ἀπ' τό κορμί σου τό λιγνό κομμένη, λαλεῖ καί κλαίει μέ πίκρα καί καῦμό, κι ὅλο μ' ἀναστενάγματ' ἀνασαινεῖ;

- Μή μ' ἐρωτᾶς, διαβάτη, εἶναι πικρή ἡ ἐνθύμηση τοῦ πόνου μου τοῦ πρώτου! Θαρρῶ πῶς βλέπω ἀκόμα ἐκεῖ ἀντικρὺ τόν Ναζωραῖο ἀπάνω στόν σταυρό του.

Σ' ἓνα καλάμι μου, ψηλό πολύ ἔδεσαν βιαστικά στεγνό σφουγγάρι, τό πότισαν μέ ξύδι καί χολή καί τοῦ ,δωκαν νά πιῇ... στερνή του χάρη.

Ἄχ! Ἀπό τότε ἡ ἔρημη θαρρῶ πῶς βλέπω ἓνα σφουγγάρι σάν ἐκεῖνο σέ κάθε μου καλάμι λυγρό κι ὅλη τήν πίκρα τῆς χολῆς του πίνω.

Ἰω. Πολέμης (†)